

Bakalářská práce: KULTURNÍ DŮM – DVŮR, Písek, městská část Hradiště

Atelier: Miroslav Cikán, FA ČVUT– letní semestr 2018

Autor projektu: Silvia Matisová

Autor posudku: Jan Holna

Přestože tuším, že student má na výběru tématu a rozsahu práce jen omezenou zásluhu, neodpustím si hned zkraje pochválit Silvii za správnou volbu typu i měřítka objektu, pro její bakalářskou práci. V projektu řešené stavby mají, dle mého názoru, správné měřítko pro „jednomužný tým“, díky kterému má autor možnost problematiku zkoumat z mnoha úhlů, do hloubky a přicházet s inovativními řešeními, což se tu a tam v projektu studentky také děje.

Dříve než přistoupím k hodnocení podstaty bakalářské práce, k hodnocení stavební, konstrukční, či profesní části, rád bych se krátce zastavil u samotného návrhu. Projekt utváří prostředí návsi městské části a navrhuje zde soubor několika domů kulturního centra. Jeho funkce tedy nejsou soustředěny jen do jednoho objektu, který by byl pro prostředí malé městské části příliš, ale jsou sympaticky rozmístěny do menších budov, podobně, jak je tomu u stávající okolní zástavby. Pro kulturní centrum jsou to hned dvě výhody. Mezi domy vznikají inspirativní místa a domy se dají realizovat postupně, podle možností Hradiště. A, právě tu druhou výhodou, Silvie hned využívá ve své „bakalářce“ a zpracovává projekt jen dvou objektů. Knihovny a společenského sálu.

Minimalistický koncept navenek dvou domů, má společný suterén. Venkovní objekty tak mohou využít společného zázemí a ušetřit místo v interiéru pro hlavní funkce. Architektura připomíná strohé vesnické stavby. Je maximálně účelná. Silvie si dovolí jen jeden „ornamentální prvek“, betonový překlad nad okenními a dveřními otvory.

Formálně, obsahově i technicky nemohu elaborátu nic vytknout. Grafika u všech jeho částí je na dobré úrovni a to jak u architektonických výkresů studie, tak i u stavebních a profesních plánů. O co menší je rozsah navrhovaného objektu, o to více jsou zkoumány části, na které by při větším měřítku nebyl prostor. Jsou tu precizně zpracované detaily komplikovaných míst domu, podrobně propracované tabulky typických prvků a detailů veškerých částí stavby, skladby, výpočty konstrukční části, profesí i požárního řešení, je tu detailní posouzení nosných konstrukcí domu. Jsem potěšen, že se autorka nezalekla a upřednostnila komplikovanou konstrukci krovu s táhlem, před jistějším, nicméně nudným řešením pouze trámové konstrukce krovu, která by nikterak otevřený prostor sálu nepodpořila. Veškerá dokumentace je navíc provedena graficky čistě, což považuji z hlediska budoucí profese studenta za velmi důležité.

V projektu nacházím víceméně nepodstatné chyby. V půdorysech v suterénu, v budově knihovny, postrádám vyznačení průběhu galerie v 1.np (postrádám označení konstrukcí nad). Asi není správně, že podle pohledů i tabulek jsou panty výklopných oken nahoře... Uvítal bych, kdyby rozsahem malé objekty, měly krom sdužených pohledů i samostatné ortogonální pohledy pro každou fasádu. Avšak všechny zmiňované chyby spíš řadím do kategorie grafických šotků, bez kterých se neobejde žádný projekt.

Pokud si odmyslím už několikrát v bakalářských pracích viděné naprosto nereálné řešení přípojky elektra, resp. umístění skříně s jističí a elektroměrem (zde v nevysoké opěrné zídce), které nevím, jak moc mám přičítat na vrub studenta a jak moc na vrub konzultanta, pokud ponechám, podle mého citu příliš nestabilní ukotvení vykonzolované desky galerie, na výpočtech statiky, nacházím v práci slečny Matisové de-facto jen jedno problematické místo. Viditelný betonový překlad. Jeden ze základních architektonických prvků návrhu. Z pohledu architekta nerozumím jeho několikanásobné inkarnaci pokaždé do jiného řešení jeho konstrukce a podoby. Jednou je betonový, po další je ve stěrce, jednou je předsazený, pak zas slícován s fasádou. Můj nedůvěřivý pohled na tento prvek nezastaví ani jediný, v dokumentaci presentovaný, detail. Je na něm konstrukce překladu, které nerozumím. Z architektonického hlediska nechápu proč betonový profil je před žaluzií nahrazen deskou a vše je přestěrkováno do betonu. Proč není betonová konstrukce, coby důležitý prvek fasády, navržena tak aby, byla viditelná. Z konstrukčního hlediska mám výhrady ke kotvení betonového segmentu, protože pochybuji o stabilitě plechového profilu kryjícího žaluzii. Pokud se už smírím s pochybnou stabilitou právě popsané konstrukce, hrdě se vsadím, že stěrka ve spoji mezi betonem a krycí deskou praskne a na plagiátu betonového překladu se objeví nevzhledná trhlinka.

Avšak veškeré právě popsané neduhy návrhu jsou zapomenuty tím, co objevuji v části profesí. Řešení systému rozvodu vzduchotechniky považuji za příkladné, hodné uvažování zkušeného architekta. Autorka nerezignovala na mnohdy opomíjenou část, naopak se jí s velkou pílí věnovala. Projekt má umně maskované rozvody v předstěnách, nebo v přisazené konstrukci výtahové šachty. Vše vrcholí použitím duté konstrukce galerie nad hlavním sálem jako výdechu VZT. Co na tom, že řešení není dotaženo v podrobných detailech, cením si jej proto, že skloubení podpůrné technologie domu a jeho architektury, je level, se kterým se u studentů, nejen na bakalářském stupni, setkávám sporadicky.

Lze říci, že práce Silvie Matisové je vyvážená. Celkově jí považuji za nadprůměrnou. Hodnotím snahu vše zpracovat podrobně a precizně. Uvědomuji si, že některé nedostatky jsou způsobené prozatímními zkušenostmi studenta 3. ročníku.

Navrhuji stupeň hodnocení

B

Jan Holna

18. června 2018

